

hel Række. Dette forstaar jeg ikke rigtig. Den højtærede Minister gav heller ikke nogen bestemt Anthydning af, hvorfor ikke. Den højtærede Minister sagde omtrent noget saadant som, at man dog maatte vide noget mere om det, man maatte dog se nærmere paa det — saaledes omtrent saaldt den højtærede Ministers Udtalelser ved denne Lejlighed, som jeg erindrer, de ere faldne ved flere lignende Lejligheder. Jeg er ikke sikker paa, at Ordene vare affirrat disse, men jeg tror nok, det er saa nær, at den højtærede Minister selv vil indrømme, at det var de Udtryk, han brugte. Ja, jeg indrømmer ogsaa, at den højtærede Minister vil komme til at se nærmere paa den Ting, men det er jo, hvad der staar i Loven. Der staar i Lovens § 5, hvad der er for Indenrigsministeren at paase og at lægge Mærke til og gøre sig bekendt med og tage Hensyn til ved Koncessionens Udstedelse. Jeg skal blot minde ærede Medlemmer, som maaske ikke have det saa nærværende, om, hvorledes denne Paragraph begynder, nemlig: „Ved Meddelelse af Eneretsbevilling til nogle af disse Baneanlæg kræves: a. at Indehaveren skal forelægge Indenrigsministeren fuldstændige Planer til Anlægget af Banen med Redegørelse for Sikringen af Anlægskapitalens Tilvejebringelse og underkaste sig Ministerens Bestemmelse om Banens Retningslinie, Bygningsmaade, Forsyning med alt Tilbehør, Driftsplan, Betalings- og Befordringsregler m. v.“ Det er den første Post, siden følger der en Række andre, allesammen byggede paa lignende Maade. Nu siger jeg, at naar vi nu vedtage denne Lov, er det ganske rigtigt, at dermed ere alle disse Jærnbaner ikke absolut fastslaaede, men saa betragtes det kun som fastslaaet, at disse Linier i og for sig, sete fra et Statshynspunkt, ere forsvarelige, og at hver enkelt af dem vil kunne gøre Krav paa Statens Støtte, og at de ikke forstyrre Statsinteresser, som skulle værnes; det er kun det, der betragtes som fastslaaet, men saa mangler der dette, at det med Hensyn til disse Linier skal vises, at de i teknisk og økonomisk Henseende ere saa forberedte og tilrettelagte, at Staten kan træde til og give sin Sanktion; og der er ingen Tvivl om, at Loven indeholder for Ministeren Bemyndigelse til at se paa dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister plejer gerne at sige, at man skulde have det undersøgt, og det forstaar sig, det bestrider jeg ikke, det er der intet Menneſte der bestrider, det er selvfølgeligt, at naar der skal foreligge fuldstændige Planer til Anlæg af Baner o. s. v., vil det sige, at disse Baner maa være saaledes forberedte, at Ministeren efter sine Teknikeres Under-

sigelser kan godkende dem. Det rejser jeg ikke Tvivl om, og derom kan der ikke fra nogen Side tvivles. Men naar jeg ikke gør det, naar jeg indrømmer, at der her bliver et Støn om, hvorvidt disse Betingelser ere tilfredsstillende, som vi selv opstille, et Støn, som selvfølgelig ikke kan ligge andensteds end i Ministerens Haand, ved jeg ikke, hvilken Reservation der skulde mere til. Naar nu Ministeren, efter at denne Fuldmagt er givet med Hensyn til de Betingelser, som ere udtalte i § 5, alligevel siger, at han ikke kan gaa ind paa at betragte denne Bemyndigelse som en Slags Forpligtelse — kunne vi jo kalde det —, ved jeg ikke, hvad Ministeren mener, der mere kunde betragtes som noget, hvorpaa disse Baner kunde strande. Jeg vil kunne tænke mig en Mulighed, idet vi havde dette Tilfælde i Fjor eller i Fjor med Ruds-Webby Banen, at det saa ud til, at den gik rask fremad, og dens Chancer voksede, men saa kom der en eller flere Deputationer ind fra de mellemjællandske Byer, som udtalte sig imod hele denne Jærnbane, fordi de mente, at den vilde stade dem. Jeg kunde tænke mig, at saadanne Særinteresser, som den Gang kom til Orde, kunde være af den Slags Ting, som kunde paavirke Ministeren til at sige, at det var noget, som Banen alligevel kunde strande paa, skønt Rigsdagen har givet sin Tilslutning, Betingelserne ere til Stede, Planen forsvarelig og Bengene sikrede. Jeg ved ikke, om det forholder sig saaledes, men jeg vilde sætte megen Pris paa, for at saa mere Klarhed i dette Spørgsmaal, om den højtærede Minister, inden vi slutte denne Behandling, vilde give os noget mere klar Bæstid, end vi hidtil have faaet, om, hvad det er, Ministeren tænkte sig, kunde standse Jærnbaneanlægene, efter at disse to Betingelser ere bragte til Stede. Det kan være en Mangel hos mig, men jeg tror, der er mange, der kunde ønske at faa denne Oplysning, inden vi gaa til den endelige Løsning af Spørgsmaalet. Det vil i alt Fald paavirke min Stilling til Sagen senere hen i Tiden, idet jeg ikke kan se, at det kan forsvares, at vi give en Lov fra os, hvor vi ganske vist have opstillet en Del Linier — og visse Betingelser, men hvor vi saa — ganske vist ikke i Ord, men i vor Tilslutning til Ministerens Motivering — samtidig sige, at Ministeren kan udføre, hvad han vil deraf, og lade det andet ligge. Hvis der derfor kan findes en anden Form for dette, skal jeg ikke have noget derimod, men jeg fastholder, at det er umuligt at se, hvad der kan standse disse Jærnbanners Anlæg, naar de ellers tilfredsstillende de Betingelser,